

EKO EĞİTİM

Dr. Mustafa Aydın
Bil Öğretim Merkezi
Yönetim Kurulu Başkanı

Dünyaya açılma

20'nci yüzyıl başlarından beri ülkemizde sihirli bir sözcük gibi her vesile ile özellikle de sözkonusu ekonomi olunca "Dünyaya Açılma" deyimini kullanmak, vazgeçilmez bir moda oldu. Dünyaya açılmanın bir zorunluluk olduğunu her vesile ile dile getirilmesi doğru idi. Hiç şüphesiz doğru olmasına doğru da, bu açılmanın ne olduğuna, nasıl olacağına, hangi kapıdan girileceğine nedense hiç işaret edilmez. Bu kapıların anahtarları nasıl temin edilir, nasıl kullanılır, öğretilmez.

Hiç şüphesiz dünyaya açılmak, yurtdışına genellikle de ileri ülkelere sıkça seyahatlerde bulunmak veya buralarda tatil geçirmek değildir. Söz "Ben Amerika'da" veya "Avrupa'da iken..." diye başlayıp nihayetinde koskocaman bir hiçle sözü noktalamak da değildir. Ya da daha düne kadar "Efendim, şu politikacı yurtdışına ne kadar çıktı ki dışındaki gelişmeleri öğrensin de ülkemizi muasır medeniyet düzeyine çıkar-sın. Oysa ki falanca, yurtiçinden çok yurtdışında bulunuyor. Dolayısıyla o gelişmeleri daha iyi bilir ve uygular" şeklindeki tesbitler de değildir.

Dünyaya açılmanın bir zorunluluk olduğu bilincinde olanlar örnek aldıkları ülke veya ülkelerdeki sektörlerin hiçbirini dışarıda bırakmadan, tüm alanlardaki yenilik ve gelişmeleri takip etmektedirler. Nihayetinde bunlardan faydasına inandıklarını, kendi kurumlarına da uygulamak gerektiğini gözdardı etmemelidirler. Birbirine güçlü halkalarla bağlı olanlar ve aralarından birinin kopması veya zayıflaması durumunda tüm çalışmaların zaafiyete uğrayacağını ve harcanan emeklerin boşa gideceğini akıldan çıkarmamalıdır. Yukarıda arz edilen esaslardan hareketle örnek alınacak ülkelerin başarılarındaki ana faktörleri araştırırken, ilkokul öncesinden başlayarak lisans üstü programlarını içine alan eğitim ve öğretim politikalarını da araştırmalıdır. Kısaca Ar-Ge diye isimlendirdiğimiz araştırma ve geliştirmelerin nasıl yürütüldüğünü, hangi alanlarda ne tür bir Ar-Ge faaliyeti uygulandığı incelenmeli ve bu tür çalışmaların söz konusu kurumun bütçesinin ne kadarını teşkil ettiği dikkate alınmalıdır. Eğitim ve öğretimin yanısıra ticari, siyasi, kültürel, askeri ve diğer kurumların ekonomideki yerleri araştırılmalıdır. Daha da ileri giderek bu kurumlarda bireyin yerini ve bireyi etkili kılmak ve yönlendirmek için izlenen yöntemlerin ne olduğu mercek altına alınmalıdır.

15 milyon gencin yeni eğitim ve öğretim yılına başladığı bugünlerde, artık kalıplaşmış dilek ve temenniler bir kenara bırakılarak kronikleşmiş sorunları aşmak için her gün daha küçülen ve bize biraz daha yaklaşmış olmasına rağmen bir türlü yakalayamadığımız, dahası gittikçe bizden uzaklaşan dünyamıza gerçek anlamda ulaşmanın yollarını aramalıyız.